

[Justitsministeren]

bl.a. tvister om boets behandling af skifteretten. Skifterettens afgørelser kan efter de nærmere regler i §§ 207–214 appelleres til landsretten. I det storkøbenhavnske område sker appel efter den gældende regel i § 211 direkte til højesteret.

Som det fremgår heraf, henhører behandlingen af konkursboer under domstolene, og konkurslovens regler giver mulighed for at få prøvet indsigelser vedrørende misbrug eller dårlig behandling af boer ikke blot ved skifteretten, men også ved overordnede domstole. Det er justitsministeriets opfattelse, at denne ordning på tilstrækkelig måde varetager også skyldnerens interesser.

Spm. nr. S 226

Til *justitsministeren* (25/11 83) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Hvornår forventer ministeren at have fastsat regler om destruktion af særlig følsomme oplysninger?«

Begrundelse

Den 27. maj 1983 vedtog folketinget et beslutningsforslag, der opfordrede ministeren til at fastsætte regler om, at særlig følsomme oplysninger, der i straffesager er indhentet hos personer, som er afhørt alene på grund af en mistænkt eller et offers personlige forhold, destrueres efter straffesagens afslutning. Det ønskes derfor belyst, hvor langt ministeren er nået med at fastsætte disse regler, og hvornår den endelige behandling kan forventes afsluttet.

Svar (2/12 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet forventer i meget nær fremtid at have tilendebragt overvejelserne omkring de regler, som skal fastsættes som følge af folketingsbeslutningen af 27. maj 1983.

Spm. nr. S 235

Til *udenrigsministeren* (25/11 83) af:

Pelle Voigt (SF):

»Hvilke punkter i det sovjetiske FN-resolutionsforslag L 1 om fordømmelse af atomkrig strider så stærkt mod dansk sikkerheds-

politik, at Danmark har stemt imod resolutionen i FN?«

Begrundelse

Resolutionen lyder – ifølge Land og Folk 6. oktober 1983 – således:

»Generalforsamlingen udtrykker sin uro ved den voksende trussel om atomkrig, der kan føre til udslettelse af civilisationen på Jorden,

Opfordrer alle stater og folk til at være opmærksomme på de konklusioner, fremsat af prominente forskere samt af militære og civile eksperter, der siger, at det er umuligt at begrænse de dødelige konsekvenser af en atomkrig, hvis den startes, ligesom der ikke kan være nogen vinder i en sådan krig,

Er overbevist om, at forebyggelsen af atomkrig udgør den mest dybtliggende aspiration for milliarder af mennesker på Jorden.

1. Fordømmer resolut og ubetinget for altid atomkrig som værende modsat menneskelig bevidsthed og fornuft, som den mest afskyelige forbrydelse mod folkeslagene, som en overtrædelse af den mest elementære menneskeret – retten til at leve,

2. Erklærer formulering, udtalelse, udbredelse af og propaganda for politiske og militære doktriner og opfattelser, der tjener til at fremme »legitimiteten« og førstebrugen af atomvåben og generelt »tilladeligheden« af at slippe atomkrigen løs, som kriminelle handlinger.

3. Opfordrer alle stater til at forstærke og tilslutte sig forsøg på at fjerne truslen om atomkrig, standse atomvåbenkapløbet og reducere antallet af disse våben, indtil de er fuldstændig væk.«

Resolutionen synes kun på ét punkt delvis at stride mod Danmarks hidtidige sikkerhedspolitik, nemlig ved sin fordømmelse af udbredelsen af politiske og militære doktriner og opfattelser, der tjener til at fremme førstebrugen af atomvåben. Om modstriden til NATOs førstebrugs-option er så stærk, at den kan begrunde, at man stemmer imod, kan vel i højeste grad diskuteres, ligesom det er et åbent spørgsmål, om det nuværende folketingsflertal støtter førstebrugs-optionen. Men det er vigtigt at få afklaret, om dette er det eneste punkt i resolutionen, der har fået Danmark til at stemme imod.